

folkning, der bor over et vidtstrakt Terræn, og som uden Baneforbindelse simpelt hen ikke kan naa sine Arbejdssteder. Man standsede Baneforbindelsen ikke for at fremtvinge højere Løn for Banearbejderne, men for at tvinge Regeringen til at gribe politisk ind overfor Strejker, der paa samme Tid fandt Sted i Glasgow og Belfast, og da skete det, at den engelske Regering, der jo delvis ledes af Folk, som man her vilde betegne som radikale eller Socialister, erklærede, at den ansaa saadanne politiske Strejker som Oprør, og at den med alle de Midler, som Staten havde, vilde forhindre dem. Det var i det frie England en meget stærk Udtalelse; men det viser dette, at det ikke kan nytte at hengive sig til den Forestilling, at man saaledes kan lade Strejkerne vokse. Naar Strejken bliver det ene bærende Grundlag for et Samfund, vil det komme til, at vi alle hver især samler os i hver sin Gruppe og ved Arbejdsforbud og Arbejdsspærring søger at tiltvinge os Fordele paa de andres Bekostning. Men dette er en fuldstændig Opløsning af Samfundet. Og det er ikke mere noget, som ligger i det fjerne Blaa, ikke mere noget, man kan betragte som os uvedkommende, thi det ligger jo paa en Maade udenfor Døren, og det ligger saa meget mere udenfor Døren, som man maa gaa ud fra, at adskillige af de Bevægelser, der er Tale om af den Art her i Landet, og som er rettede imod den organiserede Arbejderbevægelse, i alleregentligste Forstand ikke er Lønstrejker, ikke er Bevægelser for disse Folks egne direkte Interesser; men i Virkeligheden er politiske Bevægelser, politiske Strejker. Jeg har ganske vist læst Udtalelser om, at man troede, at Havnearbejderstrejken var støttet af eller foranlediget af Hamborgerinteresser, at det skulde være Hamborgs Købmænd og Arbejdere, der paa den Maade vilde hemme Københavns Udvikling hen imod at blive en betydningsfuld Konkurrent for Hamborg. Jeg tror ikke paa dette. Jeg ved ganske vist ikke noget bestemt om det, men jeg tvivler paa, at det forholder sig saaledes. Jeg tror, at Hamborgs Havnearbejdere har ganske andre Ting i Hovedet, og jeg antager ikke, at Hamborgs Handelsstand vil gribe til saadanne Midler. Men hvis der spørges, om jeg tror, at det er udelukket, at der er andre udenlandske Kredse, der støtter denne Havnestrejke, vil jeg sige nej, det vil jeg ikke afvise. Det tror jeg virkelig, man kan regne med. Det skulde ikke

undre mig, om det i adskillige af de langvarige Arbejdsstandsninger, vi har kendt her, hvor det synes at have været Opgaven, at der ikke kom nogen Overenskomst i Stand, var Rublerne, de bolschevikiske Rubler, der her har spillet en vigtig Rolle. Men det vil netop sige, at den Kamp, der foregaar, som er en Kamp imellem politisk Syndikalisme og organiseret Arbejderbevægelse, kan antage Former, som med Rette kan foranledige det Spørgsmaal: Hvad agter Regeringen at foretage sig, hvis dette fortsætter sig ad de Baner, det er begyndt paa? Og jeg tillader mig at støtte den Forespørgsel, der i saa Henseende er rettet til Regeringen fra det ærede Medlem, der talte paa Partiet Vinstres Vegne (P. Nørgaard). Vi maa haabe, at Afstemningen i Dag i Havnearbejdernes Forening maa føre til, at Arbejdsstandsningen i Havnen ophører, men vi har ingen Sikkerhed for, at den ikke muligvis udbryster i Morgen et andet Sted, eller at Bevægelsen ikke fortsættes, og jeg tror, at det var paa Tide, at man tog under Overvejelse, om man roligt kan se paa, at al Lov og Orden her i Landet afløses af en indbyrdes Kamp mellem Grupper med Strejke- og Skruerækkerklausuler som det afgørende Magtmiddel uden noget Hensyn til, hvilke Tab der derved tilføjes andre Samfundsborgere, andre Dele af Samfundet eller det hele Land. Jeg tvivler ikke om, at Regeringen har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Jeg tror, at det vilde virke meget beroligende, hvis Regeringen ogsaa vilde antyde, hvilke Midler den har tænkt sig at bringe i Anvendelse for at stoppe en Udvikling, der, selv om det lykkes at overvinde den, i bedste Fald svækker vort Samfund, skader os økonomisk og kan volde os store Vanskeligheder af mange Haande Art.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan kun udtale min Glæde over den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet, idet alle ærede Talere har erklæret sig villige til at fremme det — det er endog fra forskellige Sider udtalt, at man vil fremme det med stor Hurtighed.

Jeg vil betone, hvad der ligger i Lovforslaget, og hvad ogsaa andre ærede Talere har fremhævet i Dag, at det er et Lovforslag om midlertidige Foranstaltninger, og at det er fremkommet paa Grundlag af en Anmodning, som Københavns Handelsstand har rettet til Grosserer-Societetet, som derefter har været forhandlet med Toldmyndighederne, hvor-